

Хто можа прымаць сакрамант намашчэння хворых?

Аўтар: Кс. Аляксей Ляшко, паводле catholicnews.by
08.03.2020 00:00

У Кодэксе кананічнага права ясна гаворыцца: “Намашчэнне хворых можна ўдзяліць верніку, які дасягнуў магчымасці для ўсведамлення і знаходзіцца ў небяспецы смерці з-за хваробы ці старасці” (ККП 1004).

Катэхізіс Каталіцкага Касцёла сцвярджае: “Касцёл верыць і вызнае, што сярод сямі сакрамантаў існуе адзін, спецыяльна прызначаны для ўмацавання тых, хто змучаны хваробай – намашчэнне хворых. Гэтае святое намашчэнне хворых устаноўлена Хрыстом, нашым Панам, як сапраўдны сакрамант Новага Запавету, пра які ўзгадвае евангеліст Марк, таксама яго раіць вернікам і апостал Якуб, брат Пана” (KKK 1511).† Апостальск ая канстытуцыя “Sacram unctionem infirmorum” ад 30 лістапада 1972 года, прынятая пасля II Ватыканскага сабору, якая рэгулюе парадак Намашчэння хворых, пастановіла, што “сакрамант намашчэння хворых удзяляецца небяспечна хворым асобам праз памазанне ілба і далоняў асвечаным адпаведным чынам алеем – аліўкамі ці з іншых раслін – і праз прамаўленне слоў: «Праз гэтае святое намашчэнне няхай Пан у сваёй бясконцай міласэрнасці ўмацуе цябе ласкай Святога Духа. Амэн. Пан, які вызваляе цябе ад грахоў, няхай уратуе і міласціва падтрымае»”.

У Катэхізісе Каталіцкага Касцёла адзначаецца, што намашчэнне хворых не з’яўляецца сакрамантам тых, хто памірае. Час для яго прыняцця несумненна прыходзіць ужо тады, калі вернік знаходзіцца ў смяротнай небяспецы праз хваробу ці старасць. “Калі хворы, які ўжо прыняў намашчэнне, вызыдаравее, ён можа ў выпадку новай цяжкай хваробы зноў прыняць гэты сакрамант. Пры адной і той жа хваробе, калі яна ўзмацнілася, сакрамант можа быць прыняты паўторна. Разумна прыняць сакрамант намашчэння напярэдадні сур’ёзнай аперацыі” (KKK 1515). Тоэ ж самае датычыцца і пажылых людзей. Яны могуць прыняць сакрамант паўторна, калі заўважальна слабеюць.

З усяго ўзгаданага вышэй можна зрабіць выснову, што намашчэнне хворых прымаецца і ўдзяляецца толькі тады, калі чалавек перажывае цяжкую хваробу (незалежна ад узросту), знаходзіцца ў смяротнай небяспецы з-за хваробы альбо ў пажылым узросце. Не трэба прымаць намашчэнне, калі не існуе пералічаных умоў, бо гаворка ідзе пра важную рэч – сакрамант Касцёла. Не трэба таксама яго прымаць і “на будучыню”.

Вельмі важна! Да сакраманту намашчэння хворых, як і да кожнага іншага сакраманту, трэба быць адпаведна падрыхтаваным, знаходзіцца ў стане асвячальнай ласкі, г. зн. пасля споведзі. Трэба таксама памятаць, што сакрамант намашчэння хворых не ўдзяляецца тым, хто трывае ў яўным цяжкім граху.